

fatter Ret til Beværtning af Personer, som ikke ere Rejsende. Ifølge § 62 maa der kun holdes eet fast Beværtningstid, men dette troer jeg ikke er hensigtsmæssigt, thi man vil finde, at der paa ethvert Gæstgiversted, baade paa Landet og i Provindskjøbstæderne, er flere Beværtningstider i samme Gæstgiveri, hvilket ikke kan undgaaes.

L. C. Larsen: Jeg glemte før, da jeg havde Ordet med Hensyn til § 63, at jeg havde til Hensigt ved denne Leilighed at rette et Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, nemlig, hvorledes han opfatter dette Lovudkastis Forhold med Hensyn til de forskjellige Næringsveie, som ikke udtrykkelig ere nævnte deri, men som i § 119 af det oprindelige af Didsjøeren forfattede Lovudkast vare omtalte som udelukkede fra Lovens Omraade. Der nævnes nemlig Barberer, Skippere, Bognemand og Hytetudse, hvorved jeg her strax skal bemærke, at, forsaavidt der er nævnt Bognmandsnæringen, saa er det i det Mindste i Kjøbenhavn en af de meest ubundne Næringsveie, thi Enhver, som har de sædvanlige Egenstaber, der udfordres til Erhvervelsen af Borgerskab, kan ogsaa faae Borgerkab paa Bognmandsnæring, hvortilmod Forholdet vistnok i de mindre Kjøbstæder i Almindelighed er et ganske andet, og det har heller ikke været min Hensigt, at et saadant Borgerkab skulde i de mindre Kjøbstæder kunne erhverves uden under Jagttagelse af de Betingelser, som jo navnlig Forholdet til Postvæsenet paa mange Steder nødvendigviis fordrer. Jeg troer, at det kunde være godt, at man bestemte faaer at vide, hvorvidt saadanne Næringsveie, som f. Ex. Barbeernæringen, skulde være undtagne fra denne Lov. Iøvrigt synes jeg ikke, at man behøver at gjøre nogen videre Bæmselighed ved Meddelelsen af Borgerkab paa disse Næringsveie under de sædvanlige Betingelser, og jeg har derfor antaget, at det var Lovforslagets Mening, at disse Næringsveie ikke skulde være undtagne fra dets Omraade.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot bemærke, at man har troet, at det klart fremgik af den Maade, hvorpaa Lovudkastet er af-

fattet, ligesom det ogsaa udtrykkelig var udtalt i det oprindelige Lovudkastis § 119, at der ikke med Hensyn til disse Forhold skeer nogen Forandring i de gjældende Regler. Det vil navnlig f. Ex. let sees, at man, hvad Skippernæringen angaaer, maatte komme ind paa ganske andre Forhold. Det har ikke været Hensigten i saa Henseende at gjøre nogen Forandring, netop fordi disse Forhold have været betragtede som liggende udenfor de Hovedgrupper, der omhandles i Lovforslaget.

Gomard: Efter den Forklaring, som den høitærede Minister har givet med Hensyn til Slutningsbestemmelsen i § 61, kan jeg vel forstaae, at man kan fortolke den paa den af den arede Minister antydede Maade. Imidlertid troer jeg dog, at det vilde have været tydeligere, dersom der istedet derfor havde staaet — da det kun er nogle faa Linier, tør jeg maafee oplæse dem —: „De, som attraae i Forbindelse med deres Beværtning at holde Bilsard, Reglebåne, de saakaldte Carouselslynger eller lignende Indretninger, have at anmelde Saadant for Magistraten eller Politimesteren, der mod en aarlig Kjendelse til Communens Kasse af 5 eller 10 Rd. meddeler denne Tilladelse“. Jeg troer, at dette vilde være mere correct end det Udtryk: „for et Aar ad Gangen“, thi, dersom Bestemmelsen skal have nogen Betydning, kommer man uvilkaarligt til at tænke paa, at, naar Bedkommende kommer igjen og forlanger Tilladelsen, saa maa den paagjældende Dyrighedsperson kunne nægte ham den.

Ordføreren: Hvad det Endringsforslag angaaer, der paa Listen er stillet af Udvalget til § 57, tredje Stykke, har jeg for min Deel ikke villet erklære mig uenig deri, men jeg maa dog tiltræde, hvad der idag er anført af det arede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgfreds (W. Petersen), at det vilde være heldigt i den Henseende, om vi holdt paa Udkastets Bestemmelse, og jeg agter selv at stemme derfor. Hvad § 58 angaaer, saa er det vist meget rigtigt, som af et aret Medlem bemærket, at man ikke kan see af Loven, om Kroerne have Ret til at beværte Andre end Rejsende,